

Eva Kubínová se ve své diplomové práci rozhodla prozkoumat beletrii v časopise Lada, určeném poměrně jednoznačně ženskému publiku. Jejím cílem bylo zjistit, jaké příběhy se v tomto časopise objevovaly nejčastěji, jaké typy postav v nich vystupovaly, jaká prostředí byla nejoblíbenější a k jakým žánrům měly publikované prózy nejbliže. Vzhledem k modelové čtenářce časopisu se tu zejména nabízí otázka, do jaké míry byly publikované prózy tzv. červenou knihovnou a v čem se od ní lišily.

Nebylo v autorčiných silách (a nebylo to ani zapotřebí), aby vyexcerpovala prozaické příspěvky ze všech ročníků Lady. Před variantou, jež by v úplnosti zachytila několik za sebou jdoucích ročníků, dala přednost výběru šesti ročníků z celého období existence časopisu, aby mohla zachytit jeho eventuelní vývojovou dynamiku.

I tak však šlo o práci pramenně mimořádně náročnou a diplomantka v rámci prvotní heuristické fáze odvedla množství práce. Na tomto širokém a díky poctivě odpracované heuristice i bezpečném základu vystavěla přehlednou charakteristiku vyexcerpované prozaické produkce na rovině postav, prostředí a děje. Základní závěry, jež z této charakteristiky vyplývají, jsou následující:

1. Ve všech sledovaných aspektech jeví prózy publikované v Ladě tendenci k opakování a variacím zažitých schémat. Zároveň se v nich však – sledujeme-li je v delší časové perspektivě - odrážejí společenské změny, zejména emancipační proces, přinášející s sebou nový ideál ženy.

2. Zejména delší prózy otiskované na pokračování mají mnoho společného s červenou knihovnou, na rozdíl od ní však pracují i s jinou než milostnou tematikou a ne vždy respektují zažitá schémata tohoto žánru. Naznačuje to, že přispěvatelky/ přispěvatelé Lady měli často vyšší literární ambice a že nebyli/y typickými autory populární četby. Výrazně to platí např. pro Sofii Podlipskou, modelovou autorku tzv. střední literatury (midcultu).

3. S tím souvisí skutečnost, že zažitým stereotypům ženské četby výrazně méně podléhají krátké prózy než prózy na pokračování; jsou tematicky rozmanitější, vystupují v nich i zralé, popř. staré ženy a nechtějí čtenářky pouze bavit zamilovanými příběhy, nýbrž vést je k zamyšlení prostřednictvím nastolování vážných životních otázek.

Díky těmto a dalším zjištěním se diplomantčina důkladná charakteristika prozaických příspěvků publikovaných v Ladě může stát východiskem dalšího výzkumu, věnovaného např. vertikální stratifikaci soudobé ženské četby. Považuji ji proto za nepominutelný příspěvek k bádání v této v současnosti poměrně exponované oblasti.

Závěr: na diplomové práci Evy Kubínové oceňuji poctivý přístup a ochotu věnovat se zvolenému tématu dlouhodobě. V množství nasbíraného materiálu se neutopila, dokázala si nad ním udržet nadhled, jenž jí umožnil dospět k závěrům obecné povahy. Bezesporu jí v tom pomohla výborně vystavěná osnova, svědčící o jasné koncepci práce. Pro všechny tyto kvality práci plně doporučuji k obhajobě, o jejímž úspěchu nepochybuji.